

gøre opmærksom på uhensigtsmæssigheder og dårlige afgørelser.

Det er vigtigt, at det er en uafhængig instans, altså en, der ikke hører under studiestedernes ledelse. Vi ser sådan en instans som en slags uafhængig systemguide til de studerende, når de er kørt fast i systemet og føler behov for at klage og ikke ved, hvor man kan klage henne, og hvilke problemer der skal rejses hvor.

Jeg forstår på bemærkningerne, at Aarhus Universitet har haft et ønske om at oprette sådan en ombudsmandsinstitution og fået at vide, at det kræver lovhjemmel at bruge begrebet ombudsmand. Det forstår jeg godt, for vi har allerede to ombudsmandsinstitutioner i Danmark, og selv om de bruges forskelligt, kan det være forvirrende, hvis ombudsmandsbegrebet endnu en gang kan betegne noget, der virker anderledes.

Uddannelsesområdet er sådan set også – som nogle har været inde på – allerede dækket af Folketingets Ombudsmand, som kontrollerer statslige og kommunale myndigheder og offentlige uddannelsessteder og institutioner. Ombudsmanden behandler således klager over sagsbehandling og afgørelser, når alle andre klagemuligheder er udtømte, også inden for uddannelsesinstitutionerne. Det vil sige, at Ombudsmandens rolle, sådan som det er i dag, er at gå ind og vurdere, om der er sket fejl i sagsbehandlingen efter en afgørelse. Det vil sige, at det kan være, rimelig lang tid efter at man har stået med problemet. Den her foreslåede instans skal hjælpe, mens man har problemet.

Men med forslaget er der åbnet op for en usikkerhed om, hvorvidt den skal behandle klager eller ej; der står, at der skal foretages en udredning med hensyn til vægtningen mellem områderne. Vi synes ikke, at en sådan systemguide skal behandle klager; det skal ikke være sådan en slags Ombudsmandens lillebror eller lillesøster, der kan forlænge processen, før den store Ombudsmand kan gå ind i sagen. Men jeg har forstået på debatten her, at det sådan set heller ikke er tanken. I SF synes vi derfor, det er vigtigt, at den her foreslåede funktion bliver en vejledning gennem processen og ikke en yderligere klageinstans. Nogle har været inde på, at det også ville forsinke processen, hvis det fungerede som en yderligere klageinstans, hvilket ville betyde, at tidspunktet, hvor Ombudsmanden kunne komme ind i sagen, ville blive forsinket.

Vi vil derfor gå positivt ind i debatten om det her forslag. Vi forstår det på den måde, at der oprettes en national institution, der rådgiver og

vejleder i rettigheder og klagemuligheder og bistår de studerende i klagesager. Samtidig synes vi, at systemvejlederen, som vi vælger at kalde det, skal kunne tage sager op på eget initiativ, mens vi altså ikke mener, at vedkommende skal behandle konkrete indsendte sager.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at SF går positivt ind i udvalgsbehandlingen af det her forslag.

Kl. 11:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er selvfølgelig meget glad for ordførerens konklusion, at SF går positivt ind i udvalgsbehandlingen af forslaget. Det er vi selvfølgelig meget glade for. Der var visse ting undervejs i talen, som jeg synes, der er behov for lige at få afklaret.

Det her med, at man er bange for at bruge ombudsmandsbegrebet, forstår jeg simpelt hen ikke. Hele verden har taget ombudsmandsbegrebet til sig på baggrund af den danske model. Hvorfor skal Danmark ikke også gøre brug af det begreb, der er et udmærket begreb, som jo dækker over nogle helt konkrete principper omkring uvildighed, neutralitet og uafhængighed? Hvorfor er det, vi ikke skal bruge det begreb i den her sammenhæng? Det er jo netop det, der er pointen med den her instans. Som ordføreren også sagde, skal det være en uafhængig, uvildig instans, som er uden for universiteternes system. Så den kritik forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 11:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Hanne Agersnap (SF):

Jeg er ikke helt klar over, hvordan omverdenen har brugt begrebet, om man har mange niveauer af ombudsmand der. Det ville i hvert fald være meget nyt i Danmark. Derfor brugte jeg den der lidt morsomme formulering, om det er en lillebror eller en lillesøster, altså om vi skulle fjerne den eksisterende ombudsmandsbemyndigelse på uddannelsesområdet, eller om der skulle en ekstra miniombudsmand ind før den store ombudsmand.

Jeg synes, at vi ved at bruge begrebet opnår en forvirring med hensyn til, hvem det er, der går ind og vurderer klager. Jeg forstod på fru Kirsten Brosbøl tidligere, at det ikke var så meget at vurdere klagerne, men at det drejede sig